Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 210. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 2, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 2-го ЛИСТОПАДА 1996 р. Ч. 210. РІК CIII.

Г. ОМЕЛЬЧЕНКО ЗВИНУВАТИВ Л. КУЧМУ В ПОРУШЕННІ ЗАКОНУ

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 30-го жовтня, на сесії Верховної Ради України голова парляментарної Комісії боротьби зі злочинністю Григорій Омельченко подав на затвердження парляменту депутатський запит до Президента України Леоніда Кучми, у якому сказано, що Президент ігнорує вимоги закону повідомити громадськість про свої доходи та доходи членів родини, а також про цінні папери, нерухоме майно і вклади Президента в банках.

Парлямент підтримав пропозицію Г. Омельченка і затвердив депутатський запит. У ньому Г. Омельченко пише, що „перевиборча антикорупційна програма Президента зазнала краху", урядові особи приховують свої доходи і закони порушують навіть ті урядовці, на яких Президент поклав обов'язок боротися з корупцією та наглядати за виконанням антикорупційних законів. Омельченко пише, що Президент та інші урядовці „не пройшли тест на чесність, порядність, моральність". Не виключено, пише голова Комісії, що Президентові доведеться пояснювати людям, за що побудовано маєтки та куплено імпортовані авта членами його родини та багатьма урядовцями.

До речі, на недавній пресовій конференції Г. Омельченко сказав, що Україна вийшла на перше місце у світі з корумпованости представників влади.

(Закінчення на стор. 4)

Парлямент України хоче знати деталі домовлень щодо фльоти

Київ (Р. Р.). — У вівторок, 29-го жовтня, Верховна Рада України звернулася до Президента України Леоніда Кучми з пропозицією виступити на закритому засіданні сесії парляменту з інформацією про те, яких саме домовлень досягнуто між українською і російською сторонами в питаннях розподілу та розташування Чорноморської фльоти.

За це рішення проголосувало 259 депутатів України, проти — один, утрималося три. Голова Верховної Ради Олександер Мороз зазначив, що на закритому засіданні вичерпну інформацію має представити не лише Леонід Кучма, а й Леонід Кравчук, який у період свого президентства підписував ряд українсько-російських домовлень, які стосуються базування і розподілу Чорноморської фльоти.

Голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл за дорученням фракції Руху та групи „Реформи" пропонував провести таке закрите засідання у четвер, 31-го жовтня, проте О. Мороз зазначив, що це питання треба погодити з Президентом Кучмою, „який має свій плян праці". За словами Чорновола, депутати від Руху і групи „Реформи" ініціюють збір підписів парляментаристів під вимогою включення до порядку праці сесії питання про зміну норми Конституції України, якою тимчасово дозволяється присутність на території України чужоземних військових баз, оскільки тепер настала необхідність „негайного виведення військ Чорноморської фльоти з території України".

О. Мороз на це зазначив, що „посягань на цілісність України з боку Росії немає", оскільки закон про припинення поділу Чорноморської фльоти прийняла лише нижня палата російського парляменту. Він підкреслив, що російський президент Боріс Єльцин, міністер закордонних справ Євген Прімаков та секретар Ради безпеки Росії Іван Рибкін офіційно підтвердили територіяльну цілісність України і засудили рішення Державної думи Росії. Крім того, сказав О. Мороз, звернення російських депутатів до українських „є лише у чорновому варіянті", а офіційний текст так і не дійшов до парляменту України. „Ми не можемо мати справи з чернетками", — сказав голова Верховної Ради.

Росія переживає нову кризу

Москва. — Ще не вспіли кремлівські помічники втихомирити загального невдоволення з приводу усунення зі становища керівника Державної Ради безпеки Алєксандра Лебедя, а вже знову прийшлося їм ставати в обороні акцій президента Боріса Єльцина та його уряду.

Цим разом з приводу призначення на становище заступника керівника державної ради безпеки Боріса Березовського, промислового маґната та одного з найбільш проворних і найбагатших бизнесменів країни, котрий був одним із найщедріших жертводавців останньої виборчої кампанії президента Б. Єльцина. Його призначення на згадане становище минулого вівтірка, 29-го жовтня, викликало ще одну політичну бурю в Москві. Одним з вияснень цього дивного навіть для Кремля кроку було, що з уваги на можливість близької операції Б. Єльцина треба було викінчити всі його залеглі справи, щоб не мав він зайвих клопотів перед операцією.

З гострою критикою та обуренням проти цього кроку виступив, як можна й було сподіватися, спікер російського парляменту Генадій Селезньов, називаючи це призначення Б. Березовського наявним протекціонізмом і винагородженням приятелів. З цього приводу він сказав, що не буде брати участи в новозформованій чотирочленній дорадчій раді президента, яку створено для покращання стосунків між парляментом і Кремлем. Винним у цьому новому призначенні

(Закінчення на стор. 4)

Шотляндці заговорили про незалежність

Ґлезго, Шотляндія. — Століттями провідники цієї країни обороняли та боролися зі зброєю в руках за свою незалежність від Англії. Сьогодні ці змагання мають дещо інший характер і говорить про це голосно Алекс Салмонд, 41-річний провідник Шотляндської націоналістичної партії та член британського парляменту. На пресовій конференції він заперечив твердження британського уряду про те, що кожний шотляндець отримує від них 1, 600 дол. річно. Навпаки, він твердить, що до Лондону за останніх 17 років від кожного шотляндця вислано 28, 800 дол. Ці та подібні підрахунки починають набирати вагомости і шотляндці голосніше починають обговорювати можливість незалежности. Досі їхні мирні намагання у цьому напрямку були Англією трактовані, як нешкідливі провінційні примхи.

Одначе останнім часом про справу шотляндської незалежности від Англії заговорили інші партії. Зокрема популярна Лейбористська партія, котра до року після загальних виборів пропонує референдум, у котрому шотляндці вирішать чи хочуть мати окремий від Англії парлямент з правом оподаткування. Новий парлямент мавби 129 членів і затримавби за собою 72 місця у британському парляменті в Лондоні.

Хоч Шотляндська націоналістична партія та її провідник А. Салмонд пропозицію лейбористів уважають недостатньою, то все ж таки думають, що це є першим кроком у правильному напрямку до незалежности Шотляндії.

Фонд розвитку мистецтв України діє

Київ (Р. Р.). — Тут відбулася чергова пресова конференція Фонду Сприяння Розвитку Мистецтв України, або, як його ще називають, фонду Л. Кравчука, оскільки його президентом є колишній Президент України Леонід Кравчук.

Журналістам представлено нового голову ради фонду Анатолія Толстоухова. Його попередника Анатолія Матвієнка Президент України Леонід Кучма призначив головою Вінницької обласної державної адміністрації.

А. Матвієнко розповів, що за рік фонд став добре відомим серед митців і творчої інтелігенції, багато хто звертається до нього за підтримкою і фонд став організатором та активним учасником таких культурно-мистецьких заходів: міжнародне Шевченківське свято „І мене в сім'ї великій, новій…"; культурна програма, присвячена 10-річчю аварії на ЧАЕС; фестиваль драматичного мистецтва „Київська пектораль"; IX міжнародний фестиваль сучасної української пісні „Пісенний вернісаж"; конкурс української сатири і гумору ім. Андрія Сови; Міжнародний фестиваль „Таврійські ігри" та інші.

Єдине, про що Матвієнко шкодує, — це те, що фонд заробляє мало грошей. На запитання журналістів, як саме він їх заробляє, відповів: через свої фінансово-торговельні посередницькі структури. Та все ж можливості фонду обмежені, тому кожний поданий проєкт розглядає експертна рада фонду, яка дає оцінку мистецької цінності кожного проєкту, пояснив Матвієнко.

У 1997 році передбачаються широкомасштабні заходи пропаганди української хорової музики, присвячені 230-річчю Артемія Веделя і 120-річчю Миколи Леонтовича.

Севастопіль набуває особливої ваги

Севастопіль (Р. Р.). — На зустрічі з керівниками районних державних адміністрацій Києва і Севастополя Президент України Леонід Кучма зазначив, що Київ має бути головною опорою Президента.

Водночас він зазначив, що Севастопіль набуває особливої ваги, з огляду на загальнополітичну ситуацію у державі і на проблеми Чорноморської фльоти.

Отож керівники районних державних адміністрацій у місті мають „зробити усе можливе для поліпшення життя людей". П'ять років життя в умовах кризи негативно впливають на суспільство. Але сьогодні, коли Україна має свою Конституцію, необхідно відкинути всі суперечності між гілками влади і спільно співпрацювати над виконанням програм.

Якщо поліпшиться економічна ситуація, то штучно створені проблеми Севастополя зникнуть самі.

Вірні УПЦ МП пікетували Адміністрацію Президента

Київ (Р. Р.). — У вівторок, 29-го жовтня, вірні, монахи і священики УПЦ Московського Патріярхату пікетували будинок Адміністрації Президента України, вимагаючи повернення Церкви будівель Києво-Печерської Лаври.

Кордон міліції не допустив похід до самого будинку. До нього пропустили кілька священиків і депутатів Верховної Ради, які підтримали пікетувальників, зокрема Наталя Вітренко, Володимир Марченко, комуністи та інші представники інших лівих організацій.

Один із священиків сказав: „Нам не отдают помещения, говорят, что ми москалі, а какіє ми

(Закінчення на стор. 4)

Аргентинський міністер відвідав Україну

Київ. — Україну відвідав міністер закордонних справ Аргентини Ґідо ді Телля з метою зміцнення торговельно-економічного співробітництва між двома країнами, повідомила 30-го жовтня УНІАР.

Підкреслюючи велике значення цієї візити, міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко, сказав перед приїздом Ґ. ді Теллі, що двосторонні відносини добре розвиваються. „Після минулорічної візити Президента України Леоніда Кучми до Латинської Америки і, зокрема, Аргентини, значно активізувалися наші стосунки. Можна говорити про певне зростання торговельно-економічних відносин, налагоджуються зв'язки нашого космічного агентства з відповідними установами Аргентини".

Український міністер особливо відзначив співпрацю в галузі освоєння Антарктики. За його словами, уряд Аргентини надає велику допомогу Україні, яка тільки щойно почала антарктичні дослідження.

На короткій прасконференції після свого прибуття Ґ. ді Телля наголосив на ролі української громади в цій країні. „Ви знаєте, що в Аргентині вже здавна живе українська громада. Діяспора плідно працює на благо всього аргентинського суспільства".

Зовнішньоторговельний обіг між Україною і Аргентиною торік становив 10.711 млн. дол, що на 28 відс. більше, ніж за відповідний період 1994 року. За перше півріччя цього року товарообіг між двома країнами був 10.7225 млн. дол. Україна мала досить високе позитивне сальдо — 10.4589 млн. дол.

Відкривається перша телекомунікаційна лінія

Київ (Р. Р.). — Опівдні 31-го жовтня відбулася відеоконференція міністрів зв'язку України, Італії і Туреччини.

Відеоконференція фактично відкрила першу магістральну лінію волоконно-оптичного зв'язку, яка з'єднала Україну зі світовою телекомунікаційною мережею. Телекомунікаційний проєкт ІТУР є підводною волоконно-оптичною лінією зв'язку, що з'єднує Палермо, Стамбул, Одесу і російське місто Новоросійськ. ІТУР означає: Італія-Туреччина-Україна-Росія.

Проєктом займається консорціюм ІТУР, до якого увійшло 20 країн, в тому числі Україна. Вартість проєкту — 145 млн. дол., загальна довжина — близько 3,500 кілометрів. Передбачається можливість організувати 15,360 цифрових інформаційних каналів.

Ця лінія не обов'язково підводна, хоча прокладання волоконно-оптичних ліній зв'язку (ВОЛЗ) під водою є найбільш перспективним, оскільки тоді не треба клопотатися про відведення земельних ділянок для них, особливо у країнах, де земля приватна. Крім того, не треба вивчати рельєф, ґрунти, що економить час. Проте і підводні варіянти іноді мають проблеми. Так, наприклад, сталося у Франції, яка проклала кабель дном Босфору. А в протоці бувають сильні вітри і кораблям доводиться часто іти зі скинутими якорями, які борознять дно протоки. В результаті у 1995 році кабель було пошкоджено. Довелося змінити трасу наземною прокладкою Стамбул — берег Чорного моря та спорудити на турецькій території додаткову наземну станцію.

Київ дістає вихід на міжнародні телекомунікації за допомогою ВОЛЗ. Щоправда, в Україні вже діє кілька коротких відтинків ВОЛЗ, в тому числі і з виходом за кордони: Львів-Краків (Польща), Ужгород-Кишварда (Угорщина), Ужгород-Міхайловце

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

З'ЯВИЛИСЯ ОЗНАКИ МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛІЗАЦІЇ

КИЇВ. — Міністер економіки України Василь Гуреєв, виступаючи на сесії Верховної Ради України, сказав, що в Україні з'явилися перші ознаки макроекономічної стабілізації, що створює умови для процесів економічного зростання. За дев'ять місяців 1996 року рівень інфляції становив 34.8 відс. проти 181.7 у 1995 році. При чому, у січні 1996 року рівень інфляції був 9.4 відс., а у вересні — два відсотки. Оптові ціни за останні дев'ять місяців зросли на 14.7 відс., дещо уповільнився темп падіння валового внутрішнього продукту, зменшилося негативне сальдо в зовнішньо-торговельному обігу.

ПРИМУСОВА ПЕРЕДПЛАТА

ВІННИЧИНА. — В Оратівському районі Вінницької області проводиться примусова передплата газети „Сільські Вісті", повідомила 30-го жовтня УНІАР, покликаючись на „Рух-прес". В селі Чагові газету отримують всі пенсіонери як благодійну допомогу, а на Оратівському цукрозаводі на передплату відтягнули гроші просто з платні.

ВЧИТЕЛІ СТРАЙКУЮТЬ

ХАРКІВ. — Вчителі Харкова погрожують відновити страйк, якщо за місяць їм не виплатять заборговані за чотири місяці платні, повідомила 29-го жовтня УНІАР. Вчителі мають намір страйкувати два тижні і більш масово. 28-го жовтня педагоги 11 шкіл Орджонікідзенського району міста провели одноденний страйк, зірвавши навчання понад 11,000 учнів.

МОЛОДІ ТАЛАНТИ

ЛЬВІВ. — Студент Львівського університету Ярослав Тимченко представив нову книгу „Перша українсько-більшовицька війна (грудень 1917— березень 1918)". Книгу видав Інститут українознавства ім. Івана Крип'якевича НАН України. Авторові усього 20 років, а це вже не перша його книга. Минулого року він видав наукову працю „Українське офіцерство: шляхи скорботи та забуття". Тимченко опрацював силу архівних матеріялів та спогадів учасників бойових дій на теренах України. На презентації повідомлено, що незабаром вийде його третя книга „Справа генерала Олександра Грекова", присвячена визвольним змаганням 1917–20 років.

НА ТЕРНОПІЛЬЩИНІ ЗНІМАЮТЬ ФРАНЦУЗЬКИЙ ФІЛЬМ

ТЕРНОПІЛЬЩИНА. — Тут у Бучачі французька телевізійна компанія знімає документальний фільм про лавреата Нобелівської нагороди в галузі літератури 1966 року Шмуеля Йосифа Агнона Чачкеса. Тут він народився, тут провів дитинство і юнацькі роки. В Бучач приїхала і донька письменника Емона Чачкес, яка допомагає режисерові фільму Еммануелю Шуракі та всій кіногрупі.

ОБГОВОРЮЮТЬ ПРОБЛЕМИ ТЕЛЕБАЧЕННЯ

КИЇВ. — Перший заступник голови Верховної Ради України Олександер Ткаченко зустрівся з членами Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення. Обговорено проблеми телерадіомовлення та шляхи їх вирішення. Як уже інформовано, 18-го жовтня Комісія Верховної Ради висловила недовір'я Національній раді з питань телерадіомовлення і звернулася до Президента і парляменту з вимогою усунути з посту голову Ради Віктора Петренка та трьох членів ради. Після того на конференції „за круглим столом" В. Петренко визнав, що допустився деяких порушень, але запевнив, що робив це в інтересах України.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ

ХАРКІВ. — Тут відбулася міжнародна конференція „Демократія та оборона: регіональні перспективи", проведена благодійним фондом „Центр освітніх ініціятив" спільно з Північносхідним науковим центром НАН України. Мета конференції — дослідження справжнього впливу нової європейської ситуації та демократичних процесів в Україні на становлення нової концепції національної безпеки, військової реформи та конверсії, а також конструктивного діялогу політиків, фахівців і науковців для розвитку співробітництва в рамках програми „Партнерство для миру". Участь взяли депутати Верховної Ради, керівники областей, підприємств військово-промислового комплексу, військові, а також представники Европейського союзу, західних військово-промислових компаній, закордонних амбасад і консулятів.

ВІДБУДЕТЬСЯ ФЕСТИВАЛЬ БОЙОВИХ МИСТЕЦТВ

КИЇВ. — В листопаді має відбутися перший всеукраїнський фестиваль бойових мистецтв „Козацька слава", повідомлено 29-го жовтня на пресконференції, яку вів гетьман України Володимир Мулява. На фестиваль, який пройде 4-6-го листопада, вже зголосилося понад 500 постійних учасників, серед яких — чемпіони Европи та світу з контактних видів єдиноборств. В. Мулява підкреслив, що сучасне козацтво має бути прикладом для молоді і своєю поведінкою, духом, вірою, вишколом викликати заздрість, щоб молоді також хотілося бути козаками.

НОВА ЛІНІЯ МОРСЬКОГО СПОЛУЧЕННЯ

ОДЕСА. — В дирекції Одеського морського порту повідомили про відкриття нової морської лінії Лімасол–Стамбул–Одеса. Її обслуговує теплохід типу Ро-Ро Маґ Юлія, здатний перевозити до 380 пасажирів, 150 легких або 18–25 вантажних автомобілів і туристичних автобусів. До Одеси теплохід прибуває раз на 10 днів. Тривають також переговори з однією із турецьких компаній про паромне сполучення між Одесою і Стамбулом зі щоденним припливом до Одеського порту.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ 30-ГО ЖОВТНЯ, один зі значних аґентів ФБІ признався до вини у знищенні звіту, де було скритиковано заходи аґенції у конфронтації з білим сепаратистом у його лісовій кабіні в 1992 році в Айдаго. Старший урядник Майкл Кейго, котрий був керівником відділу несамовитих злочинів у головній кватирі згаданої аґенції, добровільно признався до цього єдиного кримінального злочину, котрий карається максимальним 10-річним ув'язненням і гривною 250,000 дол. Суддя Окружного федерального суду Рікардо Урбіна покищо відклав на пізніше присуд М. Кейго з уваги на те, що він співпрацює зі слідчими в дальшому етапі цієї справи, зокрема чи його начальники не намагалися приховати своєї причетности у згаданій конфронтації.

У СВІТІ

У СЕРЕДУ, 30-ГО ЖОВТНЯ, китайський суд в Пекіні поновно засудив до 11-річного ув'язнення Ванг Даня, колишнього провідника студентської демонстрації на площі Тіянанмень. Таким жорстоким покаранням провідники Комуністичної партії Китаю намагаються змусити замовкнути цього гострого критика їхньої політики, а тим самим увести в життя нову еру тоталітаризму, котра позбавить китайців леліяти будь-які демократичні мрії. Незважаючи на гострі протести міжнародної громадськости, його оскаржено та засуджено за „змову знищити уряд" своїми критичними дописами у закордонній пресі та спілкуванні з іншими дисидентами, Вей Джіншенгом, Лію Шіяобо і Ванґ Данунстао. Тепер всі вони вже ув'язнені.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Маємо йти у велику політику

Президентські та конґресові вибори в З'єднаних Стейтах Америки завжди є нагодою для глибшого усвідомлення кожною етнічною спільнотою свого місця в суспільному житті країни. Це, зокрема, виявляється під час зустрічей виборців з кандидатами на сенаторів та конґресменів. Подібні зустрічі дають гарну нагоду нагадати кандидатам про те, чого сподіється виборець, віддавши їм свій голос.

Не є таємницею, що серед деяких американських політиків навіть дуже високого рівня побутує думка про те, що не було нагальної потреби в тому, щоб колишні республіки Совєтського Союзу стали зовсім незалежними, вийшовши з-під "опіки" Москви. Наприклад, відома діячка Дж. Кирпатрик свого часу відверто висловилася про те, що для України, мовляв, достатньо й автономії у складі Російської Федерації.

Неважко, отже, уявити, що сталося б з українською незалежністю, якби подібно думали всі сенатори чи конґресмени ЗСА. Особливо в часи, коли великодержавні російські діячі на зразок посадника Москви Юрія Лужкова, так званого ліберала Владіміра Жириновського чи того ж нині вже звільненого генерала Алєксандра Лебедя відверто виставляють московські територіяльні претенсії до України, коли й далі залишається загостреним питання Криму тощо. А тому нинішнім завданням української громадськости в З'єднаних Стейтах Америки є не сидіти й байдуже спостерігати, а впевненіше йти у велику політику, наполегливо пробувати спрямовувати її для добра України. Ми, українці, здатні цю політику робити зовсім не гірше від представників інших національностей. А якщо в чомусь і відстаємо від когось, то чому б не повчитися? І якщо українці тут ще, наразі, не можуть нині виставити зі свого середовища кандидатів до найвищих владних структур, почнім, принаймні, належно орієнтуватися, домовлятися.

Гарним прикладом для цього могли б, скажімо, стати зустрічі української громади з кандидатом на сенатора Робертом Торрічеллі, що відбулися в ході передвиборчої кампанії. Торрічеллі мав блискучі проукраїнські виступи. Він має чудове усвідомлення того, що в центрі Европи повинен бути надійний стабілізатор, а ним має стати остання европейська держава перед величезним евразійським простором — незалежна держава Україна. Р. Торрічеллі розуміє це вже, як політик, а це дуже важливо, якщо й українці тут правильно зрозуміють свою ролю в допомозі Україні.

Це саме можна сказати про сенатора Міча МекКоннелла та інших політиків як з Демократичної, так і Републіканської партій. Під нинішні часи нам реально може допомогти тільки американський Уряд. Наскільки ця допомога буде ефективною, залежить, насамперед, від нас. Передусім, наскільки мудрими будемо ми не тільки господарськи, а й політично.

Минуло п'ять років української незалежности. За нами — наші помилки, як і наші переваги. Ніхто й ніщо не зможе повернути український народ назад. Нині тільки психічно хвора людина може сказати, що хтось хотів би повернутися до Совєтського Союзу: після Чечні, після їхніх "демократичних" виборів, корупційних афер, а найголовніше після того, що й у декляровано багатющій Росії місяцями не виплачують заробітню людям...

Україна вже є, і тут не слід на кожному кроці хитатися та озиратися назад, а треба дивитися у перспективу, в майбутнє. Для України вже минувся романтичний, так би мовити, період. З прийняттям Конституції в ній розпочалася нова доба — доба прагматизму, тверезого, дозрілого мислення. Тепер це повинні усвідомити не тільки політики на Батьківщині, а й українці на американському континенті, котрі доклали так багато зусиль для визволення її з комтоталітарного ярма.

Кожен, отже, з нас повинен пам'ятати: не збудуємо Україну окремо на теренах Галичини, в східньому реґіоні чи в закордонні. Нічого з цього не вийде. Нині вкрай і, може, більше, ніж будь-коли досі, є важливим піднятися до національної єдности. А це означає, що слід позбутися політичних стереотипів та амбіцій.

Усім нам, українцям, належить виробити дуже помірковану й спокійну національну політику з міцним економічним підґрунтям. Політику, яка не відлякувала б нікого ні в Галичині, ні на Донбасі, ні в З'єднаних Стейтах Америки. Допомогти в цьому українському народові і його Урядові ми тут можемо і маємо обов'язок. А для цього мусимо бути разом та спільно йти задля України у високу політику, як це робить кожна нація, яка має почуття повновартости та самоповаги.

Михайло Романцов,
Київ

ЗАВЕРШЕНО ЗМІНИ В УРЯДІ УКРАЇНИ

Звільнення Анатолія Кінаха з посту віцепрем'єра з питань промислової політики, мабуть не стало для нього несподіванкою. Адже постійне зміцнення його позиції об'єктивно перетворило А. Кінаха на потенційного суперника П. Лазаренка — в тому разі, якщо становище прем'єра похитнеться. Саме тому під час недавнього „ґазового Вотерґейту" погляди багатьох політиків зупинилися на постаті А. Кінаха як імовірного наступника нинішнього голови Уряду. І саме це дало прем'єрові „моральне право на його замінення".

Для здійснення нової програми прем'єрові знадобилась надійна група, зформувати яку було необхідно до кінця вересня. Втім, між прем'єр-міністром і колишнім віцепрем'єром, „ангелом-охоронцем" ВПК, не спостерігалося прямого зіткнення інтересів, окрім хібащо зміцнення становища останнього.

А. Кінах під час засідання Уряду виступив з різкими зауваженнями щодо проєкту програми дій уряду на 1997 рік. Він висловився в тому розумінні, що програма погано прив'язана до реалій життя, чим дав їй протилежну оцінку, аніж прем'єр. Мовляв, якщо в документ не буде закладено механізм його здійснення з точним визначенням термінів проведення необхідних заходів, то він виявиться нежиттєздатним, як і всі попередні програми. Цим висловлюванням, можливо, А. Кінах прискорив свою відставку.

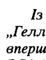
Віктор Пинзеник, який, від позаминулого літа поряд зі своїм титулом віцепрем'єра мав літери „в. о.", нині позбувся непевности. Хоча дехто з політиків саме його вважав кандидатурою ч. 1 на скорочення в Уряді. Проте після того, як втратив портфель Роман Шпек, усунення отаннього „дипломованого" реформатора — віце-прем'єра мало символізувати серйозний поворот в економічній політиці. А нині таке декларування консервативного становища лише погіршило б і без того неблискучі стосунки Уряду з міжнародними фінансовими інституціями.

Крім того, В. Пинзеник під час грошової реформи ще раз довів віртуозну здатність навіть фінансову кризу перетворити на пропаґандистський успіх, а така людина в Уряді завжди потрібна. Невипадково саме йому П. Лазаренко доручив „відшліфувати" урядову програму, поєднавши в цьому жесті довір'я з майбутньою відповідальністю за можливий провал.

Замість А. Кінаха фактично призначено Анатолія Мінченка, який, аби не перевищувати конституційне обмеження на кількість віце-прм'єрів, отримав пост державного міністра з питань промислової політики та паливно-енерґетичного комплексу. Тобто, судячи з посади, він матиме більші уповноваження, ніж його попередник.

А. Мінченко останнім часом очолював Український Союз Промисловців і Підприємців — дуже впливову директорську організацію, через керівництво якої пройшли Василь Євтухов, Валентин Ландик та й сам Леонід Кучма у період між прем'єрством і президенством. Отже, український директорат в особі А. Мінченка заанґажував в Уряді досвідченого захисника своїх інтересів, який має багаторічний досвід роботи в Уряді, зокрема у Міністерстві Економіки.

Черговий розподіл сил в Уряді завершився. Проте, як і раніше, немає певности, що ті ж люди, які нині приймають урядову програму, звітуватимуть про її виконання.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про свято, що збуджує страх, а не радість

Із святом під назвою „Гелловін" ми зустрілися вперше після приїзду до ЗСА і так, здається, є з усіми українцями та іншими народами зі Східньої Европи. Нам вияснили, що це тут свято для дітей, в якому вони ходять від хати до хати, збираючи цукерки та інше солодке. Згідно із усіми енциклопедіями, свято Гелловін принесли на американську землю шотські та ірляндські іміґранти, у яких завелося відзначати навечер'я Всіх Святих, що припадає 1-го листопада, для згадки померлих та зв'язку із ними. Колись поганське святкування перебрали всі інші, а з часом тут воно стало святом дітей, в своєму заложені зовсім невинне і приємне. Так воно було колись і так ще ми пізнали Гелловін перед 50 роками. А що сталося із тим дивним „святом" сьогодні? Аж страшно подумати, до чого довели його тепер в цілих ЗСА дорослі громадяни, які чомусь присвоїли собі це так довго лише дітьми відзначуване свято як свого рода карнавал, але у найбільш дикій та страшній формі. Хто із нас не обсервує тепер жахливі костюми, походи дорослих в цих костюмах, в яких переважає смерть, кістяк та інші страхіття, хто з нас з певним острахом не йде в день 31-го жовтня вечірньою порою вулицями свого міста, чи зазирає через шпарку на тих, що вперто дзвонять у дзвінок нашої хати?

Ця дивна переміна, що її перейшло так довго невинне та дитяче „трик енд тріт", дивує всіх і на неї шукають вияснення газети, журнали і аналітики суспільних проблем.

Як читаємо і слухаємо тепер, коли пишемо саме 31-го жовтня ці рядки, найсильнішим промотором такого саме поширення Гелловін на цілу американську спільноту є продавці і продуценти, які, як і в інших випадках, стараються зробити із невинного навечер'я католицького і протестантського свята Всіх Святих „бизнес" і заробіток для себе. Читаємо, що продаж костюмів, декорацій та інших т. зв. прикрас, які радше викликують почуття гидоти, як краси, приносить тепер річно біля 2.5 більйона долярів. Ба щобільше, показується, що тепер 65 відсотків продажу костюмів, чи їх позичення йдуть для дорослих, а не для дітей, як було колись. Аналітики суспільних проблем уважають, що те бажання перебиратися у цей вечір та мандрувати вулицями в жахливих масках, є для людей одною із можливостей дати пільгу існуючому постійному страху перед нападами, грабунками та смертю, що чигає із кожної закутини джунґлів великого міста. Інші, однак, думають, що це лише ще більше викликує гін до злочинів, нападів і крадежів на вулицях усіх міст. Як би воно не було, Гелловін перестало бути дитячим святом із радістю призбирати дещо цукерків та завітати до домів знайомих, чи родини. А вже нічого це святкування тепер немає спільного із сумом та повагою згадки про померлих, із Днем Всіх Святих.

Хто тут йде чи їде тепер на кладовище, щоб помолитися та запалити свічку на гробі своїх рідних? Здається, що тільки дуже мала кількість католиків чи протестантів це практикує в Америці. Несподіваний ще один „карнавал" кличе до зовсім інших почуттів, а замість свічок на гробах в деяких містах ЗСА прийшов звичай підпалювати вогні таки у місті, серед безсильного для цієї забави населення. Не диво, отже, що населення бороніться перед цією безглуздою, а так небезпечною забавою, покликуючи десятки більше відважних громадян, які стараються стерегти доми чи цілі частини міст. Не диво також, що деякі провідники Церков заклика-

(Закінчення на стор. 3)

Марта Тарнавська

Наукова фантастика М. Руденка

Микола Руденко, „Ковчег всесвіту", футурологічний роман з передмовою Миколи Жулинського, Київ, „Веселка", 1995, стор. 205, ілюс.

Прізвище Миколи Руденка українській діяспорі в Америці добре відоме. Був час, коли про Руденка писала і українська, і світова преса, коли його портрети можна було бачити в різних газетах і журналах, а демонстрації в його обороні відбувалися і на вулицях міст, і на таких вишуканих форумах, як конґрес міжнародного ПЕН, найбільшої в світі багатонаціональної організації письменників. Коли звільнений Микола Руденко появився в Америці і став сам еміґрантом, він включився активно в життя української громади, став постійним і найбільш почитним кореспондентом-співробітником щоденника „Свобода". Потім, як знаємо, він повернувся в Україну і вже з України писав надзвичайно цікаві коментарі для нашої щоденної газети.

Проте мало хто знає, що Микола Руденко, живучи в Джерзі Сіті, Н. Дж., написав 1990 року футорологічний роман під назвою „Ковчег всесвіту", і що цей роман недавно появився друком у Києві.

Для тих, хто, може, призабув, хто такий Микола Руденко, і для новоприбулих з України іміґрантів, що від них радянська влада приховувала повну правду про цього письменника-дисидента, варто пригадати деякі факти. Руденко, 1920 року народження, був свого часу популярним українським совєтським письменником, партійним секретарем Спілки Письменників України, лавреатом і орденоносцем, редактором літературного журналу „Дніпро". Його твори виходили великими тиражами, наприклад, роман „Вітер в обличчя" мав шість видань з накладом разом на 375,000 примірників, а „Остання шабля" — три видання, 243,000 примірників. Але ось у ранніх 1970-их роках Микола Руденко почав висловлювати критичні думки про економічну і суспільну ситуацію в совєтській Україні — спершу у листах до Центрального Комітету Комуністичної Партії, а згодом у самвидаві. Партія не була готова до реформ і самокритики, і зареаґувала традиційними методами. Руденка перестали друкувати, виключили з партії і зі Спілки Письменників, а коли він не тільки не покаявся, але став членом Міжнародної Амнестії і засновником Української Гельсінкської Групи, його покарали ув'язненням і засланням. Звільнений на початку 1988 року, Руденко прибув до З'єднаних Стейтів Америки і жив у Джерзі Сиіті аж до свого повернення у вільну Україну.

Микола Руденко вже й раніше писав твори наукової фантастики: в його доробку, наприклад, є такі повісті, як „Слідами космічної катастрофи" і „Чарівний бумеранг". Але „Ковчег всесвіту" написаний відносно недавно і в ньому є вже відбитка нового світогляду письменника.

Що таке футурологічний роман? Це роман про майбутнє. Події в новому романі Руденка відбуваються у третьому тисячолітті нашої ери і відбуваються вони не на землі, а в космосі. „Ковчег Всесвіту" — це колонія людей-землян, представників різних національностей, які на кораблі-зорельоті, перетвореному з астероїда, летять до сусідньої плянетарної системи, щоб там відновити людство після катастрофи, яка зруйнувала людську цивілізацію на землі. Веде цю колонію Космічна Академія Наук, під проводом президента Академії. Президент Академії не підлягає законові смертности і має право роздавати ліжка безсмертя іншим. „Ковчег всесвіту" вже п'ятсот років пливе у своїй космічній мандрівці. Звичайних смертних колоністів президент Академії періодично сортує і деяку частину їх знищує, щоб затримати чисельну рівновагу. Ці люди потрібні тільки як генофонд, для продовження людського роду на майбутній новій плянеті. На такому тлі Микола Руденко створює динамічний сюжет, де героями виступають і автократи-тоталітаристи, які нагадують знайомих нам диктаторів і тиранів, і молоді ідеалісти-дисиденти, і Галактична Варта — жителі інших плянет — що приносять рятунок загроженим людям. В романі виступає ціла ґалерія цікавих постатей: в центрі роману — молодий астро-

(Закінчення на стор. 3)

Ганна Черінь

ІНАКШИЙ ПАВЛО ГЛАЗОВИЙ

III

— Як у тебе лоб розпух, –
Каже Гнат Федоту.
— Юринда. Це в мене, брат,
Ґуля від компоту.
— Вперше чую, щоб були
Від компоту ґулі,
— Так на мене ж він летів,
Будучи в каструлі!

Ох це „будучи"! Саме це слово створил ґулю!

А ось іще один зразок елеґантної простоти:

Чоловік дививсь кіно
Вдома біля столу.
Задрімав і зі стільця
Гепнувся додолу.
Впав сердега зі стільця
Фабрики Боженка,
А дивився конофільм
Студії Довженка.

Чи добрі стільці випускала фабрика Боженка — це як хто думає, бо врешті, стілець не поламався. Але фільм кіностудії ім. Довженка був такий, що бідолаха від нього заснув і гепнувся.

Незалежність розкрила затиснуті роти, і тепер у Глазового з'явились теми, що ранше були табу. Їх не знайдете в старіших книжках. А тема дуже болюча: українізація України. Пише Глазовий в одній сатирі нібито словами Богдана Хмельницького:

Я сто літ на площі,
Днюю і ночую,
Але дуже рідко
Рідну мову чую...

Біда, що досі ніхто такого від Богдана не чув, навіть Глазовий. Але прийшов час, щоб усі почули, і Глазовий стає в першу лаву завзятих борців за українську державну мову. Настала знову українізація, і в одній байці вже Шимпанзон перейменувався на Шимпанзенка. Українським письменникам не шкодило б узяти приклад з мавпи.

Глазовий регоче зі справді жалюгідної російської мови тих, що не говорять по-українськи й думають, що „їхня" мова краща:

Но і что же? Окуляри
Поцепіл на носі,
А по-русскому балакать
Не навчился й досі.

Глазовий наділяє відповідними „компліментами" „красавиць", що хизуються саме отакою мовою:

Наялоожене, патлате,
На чортяку схоже..
Стан свинячий, погляд вовчий
І усмішка кінська...
Нащо таким красотулькам
Мова українська?

Правда, всі ми зустрічали на вулицях Києва і Харкова таких „красотуль"?!

В Україні критична справа там, де в родині, часто змішаній, говорять по-російськи, а на праці — по-українськи. Особливо помітно і срамотно це якраз серед артистів. Такий артист признається:

Що одне на службі,
Зовсім інше вдома.
Дома в мене мова —
Засіб спілкування,
А в театрі мова —
Спосіб існування...

А в гуморесці „Двомовний бас" співак зізнається:

По-вкраїнськи заробляю,
А по-руськи трачу.

І не тільки серед артистів тримається мовне хамелеонство... Цікаво, чи знаходять такі час на читання гуморесок? Дістається й „деревині", якій добре, де вростеться:

Таких по світу тьмуща тьма,
Землі в них рідної нема...

Часом Павло Глазовий використовує народні приказки і жарти, а також відомі світові сюжети байок, хоч би й того ж Езопа, від якого байки і пішли. Часом виходить не зовсім добре, бо задовго. „Небесний гість" — варіянт відомого в народі „бажання щастя": „Боже, подай щоб у мого сусіда корова здохла". До цього малощо можна додати, а Глазовий додав. Гострота затуманилась. Часом, на мою думку, трапляються вірші сумнівного смаку: „Терапевт", „Злопам'ятний Гаврило", „Бриття й життя", „Казка про Івана та бабу-Ягу", „Весняна пригода" та інші. Але, може, не всі мають мої критерії.

Коли закінчується найкраща, серединна частка книжки, за нею йде проза — знову ж таки тривожні зустрічі з Чорнокнижником, що не може дошукатись відповідей на болючі проблеми людства. Одна по одній ідуть новельки, що їх Павло Глазовий назвав інтермедіями: „Чорти" (мабуть, написана давно захалявна річ про вискування трудящих московсько-совєтською владою), „Пекло", „Жорстоке небо", „Одна ніч". Дія і роздуми в цих інтермедіях близькі до писань Шевчука й дещо до Григорія Сковороди. В інтермедіях є свої інтермедії, писані віршами — вони химерні, навіть нереальні, і виходу з тих ситуацій марно й шукати. Автор і не шукає. Він вилив біль душі своєї, біль, через який вибухав сміхом і, надіємось, йому стало легше, що він сказав своє. Закінчується ця „гірка сповідь" словами, з яких і видно, що відповіді на болючі питання просто таки нема:

До славного старого мудреця
Прийшов юнак задуманий, сумний
І запитав зі слізьми на очах:
— Скажіть мені, для чого я живу?
— Для того, щоб питати все життя
Себе й людей, для чого ти живеш.
— А хто ж мені відповісти зуміє?
Мудрець сказав:
— Я відповів тобі.

Я не мудрець, але знаю, що можна відповісти Павлові Глазовому на його питання, висловлене устами задуманого юнака, „Для чого я живу?": для того, щоб писати геніяльні гуморески, Павле Глазовий!

Виховувати молоде покоління

Річні загальні збори Осередку Спілки Української Молоді ім. ген. хор. Тараса Чупринки в Ню Йорку відбулися 28-го вересня ц.р. в залі дому Організацій Українського Державницького Фронту. В зборах брали участь сеньйори, дружинники та батьки юнацтва СУМ. Вони розпочалися вибранням президії в складі: голова Богдан Гаргай, заступник Корнель Василик та секретарі Уляна Супрун і Оленка Ройовська. Збори привітали Людмила Костик від Відділу ОЖ-ОЧСУ в Ню Йорку, Надя Татчин від Крайової Екзекутиви УККА та Корнел Василик від Відділу ООЧСУ в Ню Йорку і Крайової Управи СУМ.

В програмі загальних зборів подали звіти члени уступаючої Управи. Булавний Іван Макар звітував про стан та пророблену працю Відділу Юнацтва „Канів".

Активний стан юнацтва нараховує 68 членів у семи роях. Юнацтво брало участь у святочних апелях в річницях смерти провідника ОУН Степана Бандери та ген. хор. Тараса Чупринки і в річницю бою під Крутами. Юнацтво відбувало тижневі виховні сходини, літні табори в Елленвилі та Крайовий Злет. Референти дружинників Даня Наугольник та Ірина Наугольник-Коген звітували, що дружинники брали участь у всіх апелях і осередкових святах, були головними організаторами свята Чупринки та Андріївського вечора і приготовили мистецьку програму в річницю смерти Провідника ОУН С. Бандери.

Дружинники також написали заяву до Президента України Леоніда Кучми в протесті проти брутальної акції побиття учасників похорону сл. п. Патріярха Володимира Романюка в Києві 18-го липня минулого року.

Культурно-освітня референтка Іванка Заяць звітувала про виступи мистецьких одиниць Осередку. Танцювальний ансамбль молодшого юнацтва „Соняшник" під керівництвом Наді Татчин вперше виступав на Злеті в Елленвилі; дівочий хор „Пролісок" під диригентурою Андрія Стасіва виступав на святі Миколая, святі Чупринки, на Злеті, де вони зайняли друге місце у мистецькій програмі, та на фестивалі церкви св. Михаїла в Йонкерсі, Н.Й. При кінці квітня ц.р. зорганізовано танцювальний гурток старшого юнацтва під керівництвом Володимира Юрчинюка. Мірко Попович провадить лекціями різьбарства при Осередку СУМ.

Організаційний референт та заступник голови Осередку Юрій Микитин звітував про активний стан членства Осередку, а саме: 33 сеньйори, 49 дружинників, 68 юнацтва — разом 150 членів Осередку. Друг Микитин подав цілий склад імпрез на внутрішньому і зовнішньому відтинках, в яких брали участь члени Осередку. В них включена річна осіння забава, різдвяна коляда, участь у Крайовому З'їзді СУМ в Йонкерсі, Н.Й., та у програмі відзначення 10-ої річниці Чорнобильської катастрофи, у катедрі св. Патрика в Ню Йорку.

Адміністратор школи українознавства при Осередку СУМ в Ню Йорку Роза Сорока та директор школи Павліна Данчук звітували, що в червні ц.р. закінчило шкільний рік 60 учнів, в тому 9 новоприбулих дітей з України. Голова Батьківського Комітету при відділі юнацтва Едвард Бартошевич подав звіт співпраці комітету з Осередком, а саме спільна праця під час маскаради, свят Миколая, апелі, осередкові забави та приготування перекуски для учнів школи українознавства кожної суботи.

Наступний звіт подала уступаюча голова Осередку подруга Дарка Бабська. У своєму звіті подруга Дарка розповіла про своє старання під час останніх трьох років своєї діяльности як голови Осередку передати юнацтву почуття приналежности до великої української і сумівської родини, через викликання у юнацтві зрозуміння відповідальности перед їхніми попередниками і сучасниками. Подруга Дарка подякувала уступаючій управі за співпрацю, зокрема другові К. Василикові і другові Б. Гаргаєві, а особливо директорці школи мгр Павліні Данчук та всім учителям.

При кінці уступаюча голова привітала новообрану управу та побажала їй успіхів у праці сумівської молоді.

За Товариський суд звітував друг Михайло Фудра: що до суду не прийшло ніяких справ. При кінці звітував голова контрольної комісії друг Мирон Карнага, що ствердив точність фінансових книг та схвалив діяльність Осередку. Після запитів та дискусії одноголосно уділено абсолюторію уступаючій управі.

Номінаційна комісія подала пропоновану листу нових членів до управи. Одноголосно вибрано нову управу Осередку в складі: почесний голова

(Закінчення на стор. 4)

Трускавець — місто любови, щастя, надії

„Молитвою і постом можете оздоровляти хворих" — казав Христос своїм учням-апостолам. Христос поширив ще можливість оздоровляти хворих також і любов'ю. Переконаєтесь у тому, якщо прийдете до Трускавця в санаторію „Карпати".

Я мав приємність відпочивати і лікуватись у липні-серпні в Трускавці у відомому курорті Львівської области в Україні. Курорт славиться мінеральними водами не від сьогодні, і стрінете там визначних особистостей не лише з Европи, але й з інших країв світу на лікуванні чи відпочинку.

На світлині: у лічниці санаторії „Карпати" в Трускавці. Д-р Галя Пунь з масажистом і родичами дитини працюють при помочі лікарської терапії.

Санаторія „Карпати" розташована в мальовничій околиці південносхідньої частини міста, біля великого озера. Санаторія у своєму дев'ятиповерховому спальному корпусі на 500 місць сполучена переходом із 2-им корпусом — лікувальним — з клюбом, їдальнями, спортовою залею, плавацьким басейном, який уже на викінченні. Житлові кімнати розраховані на одного чи двох пацієнтів: з гарними лазничками, меблями, холодильником, телевізором та телефоном. Це відносно нова будівля. Інтер'єри та екстер'єри санаторії оздоблені роботами видатних мистців, майстрів декоративноужиткового мистецтва Прикарпаття. Це живопис, скульптура, гобелени, гутне скло, кераміка, різьба по дереву і інше.

Споруджується капличку для періодичних Богослужень.

Часто відбуваються культурні виступи хорових ансамблів, естрадних колективів як „Калиновий Край" чи вокально-інструментального ансамблю „Барви Карпат". Усі вони на високому мистецькому рівні.

Для курортників працюють дві великі модерно уряджені, з прекрасною українською кухнею та дієтичним харчуванням їдальні.

В санаторії проводяться лікування лічничими водами (відомою „нафтусею") та терапіями харчових проводів, жолудкових проблем, недомагань жовчево - чи нирково-кам'яних хвороб, простати, діябету і багато інших.

Лікувально-діягностичне відділення санаторії обладнане сучасним устаткуванням. Тут працюють клініко-біологічна та бактеріологічна лябораторії, кабінет рентгенології, ванни з водними душами і масажами, фізіотерапевтичні кабінети, лейзерної та магнітотерапії тощо.

А працюють лікарі багатьох спеціяльностей, включно з дентистичним кабінетом.

Найважливішим тепер є тут лікування хвороб по ушкодженнях нервової системи. Це вже не експериментальна клініка спричинених ушкоджень нервових систем чи то ще в лоні матері, чи уже після народження, які дотепер в медицині уважалися невиліковними.

Нині їх вже виліковують в „Карпатах", у клініці д-ра Володимира І. Козявкіна. А способом чи методою лікування радий я очеркнути саме „любов'ю".

Ім'я д-ра В. Козявкіна відоме вже сьогодні не лише в медичному науковому світі, але його ім'я відоме уже в світі як людини, в руки якої Господь вклав оздоровлюючу силу лікувати саме тих калік, яких щораз більше родить наша земля, а способу лікування яких до тепер медицина ще не знала.

Д-р Володимир Козявкін відповідними маніпуляціями своїх пальців унапрямлює і направляє здеформований хребтовий стовбур. Хворий поступово починає володіти ушкодженими змислами чи частинами свого тіла. Припускаю, що д-р Козявкін під дотиком своїх пальців відчуває навіть волосинку під десятою сторінкою паперу.

Бував я у багатьох клініках. В кожній з них зустрічав смуток, біль і терпіння.

Інакше виглядає клініка д-ра Козявкіна. Тут на кожному кроці зустрічаєте надію, щастя і любов. Сама особа д-ра Володимира променіє силою любови до людини. Уміє він передавати її і своїм асистентам, лікарям, практикантам чи технічній обслузі. Ця любов і радість пробивається у всьому окруженні, чи то у батьків, які з кожним днем спостерігають поправу фізичного стану своїх дітей. А найбільше у самих хворих дітях, які вже розуміють настільки, і бачать, що їхній стан умовий і фізичний повертається до нормального. Усі вони променіють радістю, щастям і любов'ю. І це, здається мені, є найбільшою і найкращою нагородою як для д-ра Володимира Козявкіна, так і для цілого його колективу.

До головного корпусу будинку є добудоване вже нове крило, як нова клініка д-ра Володимира Козявкіна. Це буде клініка з наймодернішими урядженнями, перша того роду в світі для лікування каліцтв, спричинених порушенням нервової системи.

Пересічна кількість хворих в клініці приблизно 100 пацієнтів.

З лікарями працюють і родичі дітей. Вони по повороті домів продовжують застосовувати відповідну терапію та лікування, аж до наступного приїзду в Україну. В більшості груп, які я зустрічав, це були третього року лікування. Зголошених на лікування є так багато, що листа зголошених заповнена на два роки. Крім дітей лікуються і дорослі.

Мав я нагоду говорити з батьками хворих дітей. Родина з Дюссельдорфу вже втретє привезла сюди свого сина Михася, якому десь 5 до 6 рочків. Мати розказує, що він вродився без жодних ознак життя. Лікарі не покладали найменших надій на поправу його здоров'я. До двох з половиною рочків Михась плазував лиш на животику, а ноги були безконтрольні. Маючи два з половиною рочків, Михась перший раз зперся на ручках. Родичі з радості плакали, бо побачили однак якийсь промінчик життя в ньому.

Три роки тому перший раз привезли Михася в Трускавець в „Карпати". З кожним роком бачать велику поправу стану здоров'я у Михася. Безмежно вдячні д-рові Козявкінові. як спасителеві їхнього сина, та Україні, що зродила таку, Богом обдаровану, людину. Личко його сіяє радістю і говорить повними реченнями. Запевняє, що в наступному році знову приїде.

Подібно і з іншою родиною з Гайгер, котра рів-

(Закінчення на стор. 4)

Тенісовий турнір на „Тризубівці"

Цьогорічний осінній тенісовий турнір УСО „Тризуб", в якому взяло участь 15 змагунів і змагунок, відбувся в днях 12-13-го жовтня на „Тризубівці" в чудовий осінній вікенд. Турнір цей відбувається в цю пору вже дев'ятий рік підряд і змагаються в ньому українські тенісисти зі східнього побережжя Америки, а часом і з дальших сторін. Турнірові змагання проходили в двох групах — в групі сінглів чоловіків і в групі мішаних пар.

В мішаних парах перше місце в турнірі здобула пара дочка і батько — Таня і Юрій Савчаки, які у фіналі перемогли Маю і Ростика Міляничів висліддом 6-1, 6-2. Щоб добитися до фіналу, Мілянічі мусіли виграти два трисетові змагання в першій рунді проти Слави і Роберта Лі і у півфіналі проти Марійки і Бориса Татунчаків. Третє місце в цій групі виборoли Люба і Ігор Бугаї перемогами в системі гри кожний з кожним над Татунчаками і Лі.

В групі чоловіків перше місце здобув знову Юрій Савчак, вигравши всі чотири змагання. У кваліфікаційних рундах він переміг Олеся Олинця 7-6, 6-4, Бориса Татунчака і Александра Михалюка, а у фіналі Юрія Грабця, висліддом 6-2, 6-4. Грабець не мав легкої дороги до фіналу. В першій рунді він програв матч проти Ігоря Бугая 7-5, 6-4, і не тільки мусів виграти решту змагань, але також два тайбрейкери проти Ігоря Бугая і Ярослава Тимкова, щоб добитися до фіналу. Третє місце в групі чоловіків здобув Я. Тимків, а четверте О. Олинець.

Закриття турніру і роздача нагород відбулися пізно в неділю по полудні. Нагороди, уфундовані УСО „Тризуб", вручили провідник турніру, Ю. Савчак, і Ю. Грабець.

Група учасників турніру

У першу річницю

7-го листопада 1995 року перестало битися серце відомого в Торонто і в інших містах Канади і Америки різьбаря Степана Трутяка.

Він давав свою різьбу до крамниць на Союзівці й „Верховині", і до „Арки Іст" і до „Арки Вест", Лондону, Гамилтону, Ст. Катарінс. До Америки посилав до Чикаго, Баффало, Сиракюзів, Кливленду і Маямі Біч.

Різьбив рами, хрести, касетки, столики, альбоми. С. Трутяк навчав у школі в Гамилтоні, а також у себе в хаті навчив кілька студентів різьбити. Тому, що був правдивим гуцулом з роду, почав різьбити і та різьба йому дуже добра виходила. Початки були тяжкі, але пізніше почав різьбити на повну свою силу і майже кожна українська хата в Торонто має його різьбу. Був жертвенний на українські цілі. Був членом 440-го Відділу УНС. Відвідувачів з України потішав не лише гарними словами, але щедрими дарунками.

Галина Трутяк

Св. п. С. Трутяк

Наукова...

(Закінчення зі стор. 2)

ном-українець Прокіп, серед академіків — росіяни Макаров і Кривошеєв, поляк Лятошинський, китаєць Лі Чунь, серед жінок: дочка академіка Лятошинського Гелена, масажистка-проститутка Сільвія, українська робітниця Мотря, серед дисидентів — ірляндець-інженер Ендрю, українець-вчитель Семен. Шеф поліції-костоломів носить німецьке прізвище Герд. Всі ці характери в романі зображені повнокровно і переконливо, навіть із певними психологічними відтінками, без зайвої однобічности. Але сама акція роману не проходить таким швидким темпом, як цього можна було б чекати від книжки наукової фантастики, що призначена, як це позначено на титульній сторінці, „для середнього і старшого шкільного віку". І причиною тут факт, що футурологічний роман Руденка сповнений не тільки сатиричних алюзій до життя в колишньому Совєтському Союзі, але і медитації на теми моралі і метафізики. Астроном Прокіп в своїх пошуках нових цивілізацій у космосі відкриває т. зв. Галактичну Монаду, що є „не твердим тілом, а казково прекрасним сяйвом", „плямою, що мислить", оселею Пантократора. Засновники філософських або релігійних систем і в минулому, каже автор, були післанцями Галактичної Монади. Прокіп, за словами Миколи Руденка, „тепер належав до числа тих, кому пощастило побачити обличчя Бога". (с. 68). Астроном Прокіп робить відкриття: рух сонця довкола Галактичної Монади він визначує навіть математичними формулами.

Автор примушує свого героя і до моральних рефлексій. „Злочин існує лише тоді, коли ми вимагаємо від живої істоти чогось неприродного". І закінчує Микола Руденко свій роман сценою, коли два академіки, Кривошеєв і Лі Чунь, добровільно вибирають шлях у космічну холоднечу, зрікаючись свого безсмертя.

Про свято...

(Закінчення зі стор. 2)

ють до повного бойкотування Гелловін, як звеличування сатанізму, а школи забороняють перебиратися своїм учням.

Ось так сьогодні „святкують" Гелловін і вже не діти, а таки дорослі або молодь, що уважає себе вже дорослою. Як діляє воно однак на психіку дітей? Чи ці кістяки, страхітливі подоби смертей і різних „монстрів" не мають впливу на спосіб думання, відчування і майбутнє відношення до життя, до спільноти? Такі питання насувалися саме сьогодні, коли в щоденній мандрівці автом до редакції, у сусідньому авті побачила на місці водія маску якогось невідомого страхіття із великими чорними зубами, а на задній шибці хитався до порухів авта малий кістяк з косою, прикріпленою до нього.

О-КА

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

АЛЛИ ГРИГОРОВИЧ
з дому РЕЧИЦЬКА

довголітньої учительки шкіл Українознавства в ЗСА, яка упокоїлася 3-го жовтня 1996 р. в Нютон, Н. Дж. і похована на цвинтарі в Нютон, Н. Дж., складаємо пожертви на Фонд Допомоги Українським Сиротам на Україні при Центральному Об'єднанні Буковинських Українців в ЗСА:

Ірина Шпитко	$ 100.00
Оксана Базилевська	100.00
Артимида Никорович	60.00
Ольга Федорів	50.00
Омеля Саїд	50.00
Борис Онуфрейчук	50.00
Марта Лисько	25.00
Славік Речицький	50.00
Микола Григорович	50.00
Віктор Григорович	50.00
Петро Григорович	50.00
Юрко Григорович	50.00
Ігор Григорович	50.00
Андрій Григорович	50.00

Вічна їй пам'ять!

Вірні УПЦ МП...

(Закінчення зі стор. 1)

москалі"? Ето жє Українская Церков!".

Первоієрарх Митрополит Володимир Сабодан у цей день був у Молдові, а майже 2,000 вірних повів на демонстрацію протесту настоятель о. Павло.

Деякі приміщення на території Лаври займають різні музеї та установи, а самі приміщення вважаються державною власністю. Отож, не дивлячись на розпорядження свого часу Президента Леоніда Кравчука, а тепер Президента Л. Кучми передати приміщення УПЦМП, їх досі не передано з тієї причини, що Церква підпорядкована Московському Патріярхатові і громадськість протестує проти такої передачі. В одному з приміщень розташована амбасада Італії, а президент Італії саме перебував в Україні з офіційною візитою. Отож московські священики й зібрали своїх прихильників на проведення масової акції. Представники Адміністрації Президента хотіли поговорити з учасниками пікетування, але тут хтось приніс вістку, що в Рівненській області народний депутат Василь Червоний із сотнею козаків захопив православний храм. Невідомо, чи це справді так, але натовп розхвилювався і міліція постаралась обережно відпровадити колону назад на територію Києво-Печерського національного заповідника.

НЕЗВАЖАЮЧИ НА НАЙНОВІШІ переступлення людських прав Китаєм, зокрема коли йдеться про нові присуди колишніх дисидентів і студентських провідників демократичного руху, Уряд президента Билла Клінтона засудив цю поведінку, але рівночасно повідомив, що Воррен Кристофер, секретар Державного департаменту, таки відбуде свої запляновані на половину листопада відвідини. Хоч офіційні чинники Вашінгтону признають, що така поведінка Китаю не є сприємливою, але питання важливих політичних проблем мусять бути обговорені, тому ЗСА намагаються витворити сприємливі взаємовідносини з Китаєм.

ШВАЙЦАРІЯ МИНУЛОГО вівтірка, 30-го жовтня, дещо нарушила її довготривалу традицію відокремлення та повідомила, що включається у програму НАТО „Партнерство для миру". Одначе швайцарський уряд відразу зазначив, що включення країни у згадану програму не заперечує її невтральности ані не сигналізує будь-яких її намірів вступити до цього військового союзу Заходу. З включенням у програму швайцарські старшини матимуть змогу приглядатися, але не включатися у військові або миротворчі маневри тому, що уряд Швайцарії зобов'язаний меморандумом з 1993 року, що забороняє її озброєним миротворцям брати участь за кордоном.

Г. Омельченко...

(Закінчення зі стор. 1)

Як відомо, нещодавно Верховна Рада доручила розслідувати законність отримання помешкань представниками Адміністрації Президента, а Л. Кучма у відповідь доручив перевірити законність отримання житла парламентаристами. І ось знову відповідь з боку парламенту.

Під час обговорення депутатського запиту дехто із парламентаристів звертав увагу, що на сьогодні немає нормативного документу, який регулював би порядок оприлюднення доходів і майна урядовців, а депутат Іван Білас нагадав у зв'язку з цим відомий гоголівський твір про те, як посварилися Іван Іванович з Іваном Никифоровичем.

Відкривається...

(Закінчення зі стор. 1)

(Словакія). Але ці лінії зв'язку замалі у порівнянні з новим проєктом. Адже в них довжина волоконного кабеля не перевищує кількох десятків кілометрів, а на трасі Київ-Одеса склала 1,200 кілометрів волоконно-оптичного кабеля. В майбутньому до волоконної магістралі Київ-Одеса буде підключено Полтаву, Харків, Дніпропетровське, Запоріжжя, Луганське, Вінницю та інші міста. Буде вихід і на Молдову, через Харків — на Росію, а з Києва потягнеться траса на Білорусь.

Новий зв'язок дає змогу дуже швидко передати інформацію по багатьох каналах. Тобто, відніні Україна має високоякісний зв'язок зі світом. При щорічному зростанні обсягу обміну інформацією на 10–15 відсотків це допоможе розвантажити міжнародні лінії зв'язку.

Св. п. М. Андрухів

3-го жовтня ц. р. упокоївся в Монтреалі провідний громадський, союзовий і політичний діяч Микола Андрухів.

Покійний, син Андрія і Галини зі Супранівських, народився 21-го грудня 1911 року в селі Соколівці Буського району коло Львова.

В 1929 році закінчив Учительський Семінар „Рідної Школи" у Львові. Працював учителем, шкільним інспектором на Тернопільщині і директором школи в Ласківцях Теребовельського району.

Закінчив також кооперативний курс у Львові і працював кооператором.

Був активним членом „Просвіти", „Сокола", „Рідної Школи", ОУН і Пласту.

Після Другої світової війни разом з іншими політичними емігрантами опинився в таборі „переміщених осіб" („Ді-Пі") в Бравншвайгу, в британській окупаційній зоні Німеччини, і був там головою Пласту.

В 1949 році св. п. М. Андрухів приїхав з родиною до Канади і поселився в Монтреалі.

Його праця на провідних постах в українській спільноті в цій країні була багатогранна. Був членом теренового проводу і головного Головного контролю ОУН та головою Українського Визвольного (тепер Державницького) Фронту, провідним членом кількох українських товариств і установ у Монтреалі — головою Пластової Станиці в 1950-53 роках, співзасновником Відділу Ліги Визволення України і Осередку СУМ в 1950 році, директором „Рідної Школи" ім. Тараса Шевченка при Осередку СУМ у 1972-77 роках, головою Спортового Товариства „Україна" в 1953-57 і в 1966-67 роках і головою Управи Української Народної Каси в 1950-65 роках, а пізніше заступником голови.

Св. п. М. Андрухів брав також активну участь у праці Українського Народного Союзу як голова місцевого 471-го Відділу ім. генерала Тараса Чупринки, був головою Контрольної комісії Монтреальської Округи і учасником кількох конвенцій, на яких працював у різних комісіях.

Св. п. М. Андрухів залишив у великому смутку дружину Евстахію Марту з Гафтарів, сина Андрія з дружиною Юлією, дочку Лесю з чоловіком Браєном Робінсоном та дітьми Христофором і Адріяною, дочку Оксану, ближчу й дальшу родину в Канаді і в Україні та велику українську громаду, для якої віддано працював.

Адольф Гладилович

Виховувати...

(Закінчення зі стор. 3)

— Корнель Василик, діючий голова — Іван Макар, заступник голови — Юрій Микитин, організа-ційний референт — Дарка Бабаська, секретар — Уляна Супрун, булавний —Володимир Ройовський, референти дружинників — Даня Наугольник та Ірина Наугольник-Коген, пресовий референт — Марко Супрун, культурно-освітній референт — Іванка Заяць, фінансова — Марійка Пенджола, спортовий — Іван Лещук, хронікар — Галя Сонна, голова Батьківського Комітету — Едвард Бартошевич, члени — Ліза Сонна, Ліда Микитин, Джесика Боднєвич, Оленка Ройовська, Надя Таттчин, Адріян Длябога, Богдан Гаргай, голова Контрольної комісії — Мирон Корнага, голова Товариського суду — Михайло Фудра.

Новообраний голова осередку І. Макар подякував членству за довір'я, а від себе і новообраної управи обіцяв дальше виховувати молоде покоління в націоналістичному дусі та боротися проти асиміляції української молоді.

Збори закрито відспіванням українського національного гимну.

Марко Супрун

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

В ОДНОМУ З ОСТАННІХ перед президентськими виборами звітів Департаменту торгівлі про стан економіки в країні, вказується на гостре сповільнення економічного розвитку у третьому кварталі біжучого року. Ця вістка з середи, 30-го жовтня, що економічний ріст третього кварталу обнизився до 2.2 відсотка від 4.7 відсотків у другому кварталі не було несподіванкою для більшости економістів країни. Одначе їхні думки розбігаються, коли заходить мова, чи явище цього економічного сповільнення є початком довшого застою, чи є це тільки тимчасовим короткотривалим явищем.

ГРУЗІЯ, КОЛИШНЯ СОВЄТСЬКА республіка, повернула Німеччині збірку рідкісних книг, кількістю майже 100,000 томів, яку вояки Червоної армії пограбували під час Другої світової війни. У 1947 році Москва подарувала ці книги Грузії, де більшість з них уціліла в пивниці грузинської Академії наук. Хоч поворот цієї воєнної здобичі тривав понад півстоліття, то все ж таки ці рідкісні книги, що своєю давністю сягають у XV-сторіччя разом з неоціненими давніми виданнями Мартина Лютера, вкінці були повернені. На церемонії у Берлінській державній бібліотеці німецький міністер закордонних справ Клявс Кінкель підкреслив, що „повернені сьогодні нам книжки є неоціненою культурною власністю Німеччини".

Росія...

(Закінчення зі стор. 1)

спікер назвав керівника штабу президентського персоналу Анатолія Чубайса та вимагає його звільнення.

На гостру критику Г. Селезньова не менше гостро зареагував прем'єр-міністер Віктор Черномирдін, заявляючи, що не бачить нічого злого в цьому призначенні. А в середу, 30-го жовтня, він повідомив, що керівник державної Ради безпеки Іван Рибкін призначив Б. Березовського помічником у справі мирного полагодження існуючого конфлікту у Чечні.

Трускавець...

(Закінчення зі стор. 3)

нож уже третій раз привезла свою донечку - одиначку Джекелін, якій п'ять рочків.

Діти свою радість, задоволення й вдячність виявляють у рисуночках, якими обмінюються, чи дарують своїм „ангелам хоронителям" — лікарям на чолі д-ром В. Козявкіном.

Д-р В. Козявкін тісно співпрацює з львівським медичним університетом та шпиталями, як рівнож з іншими інститутами неврології і психіятрії. Багато лікарів перевишколюються під його умілим доглядом. Хочу вірити, що в короткому майбутньому в Україні відкриється мережа клінік лікування дітей, ушкоджених нервовими недугами, яких після Чорнобильської катастрофи буде, певно, більше, як у інших країнах. Д-р Володимир Козявкін до того часу підготує багато висококваліфікованих лікарів, які з успіхом будуть за його системою лікування привертати хворих калік — наших дітей до повноварстісних здорових громадян.

Хай дорога дальшого життя проф. Володимира Козявкіна, цієї Богом обдарованої людини, стелиться любов'ю, щастям, надією.

Мирослав Кальба

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 123-го Відділу у Скрентон, Філядельфія

З днем 1-го листопада 1996 р. обов'язки секретаря 123-го Відділу перебирає новий секретар

ЕДВАРД ЧОМКО

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mr. Edward J. Chomko
262 Railroad Avenue
West Scranton, PA 18505-1041
(717) 342-5834 — home
(717) 342-3657 — business
(717) 342-6052 — fax

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА
9-го ЛИСТОПАДА 1996 р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори Товариства Запорозька Січ 367-го Відділу УНС відбудуться по св. Літургії за померлих наших членів, в їдальні школи св. Йосафата. По зборах — кава і солодке. Св. Літургія о год. 9-ій ранку в церкві св. Йосафата. Прошу численно прибути! Секретар — Христина Дзюба.

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻